

ת"פ 33495/12/13 - מדינת ישראל נגד חן חזקיה דדשב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 33495-12-13 מדינת ישראל נ' דדשב

בפני
בעניין: כב' השופט אלון אינפלד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביב דמרי, פמ"ד

המאשימה

נגד

חן חזקיה דדשב
ע"י ב"כ עו"ד שי לוי ועו"ד לינור מלול

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של **קשירת קשר לפשע וסיוע לסחר בנשק**.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי בין הנאשם לבין ג'רבי, אשר במועדי כתב האישום שירת כחייל בצה"ל, הייתה היכרות קודמת. במסגרת פעילות סמויה שערכה יחידת ימל"מ של מצ"ח, יצר סוכן סמוי, שמספרו 041 קשר עם ג'רבי במסגרת שירותו הצבאי לשם איסוף ראיות נגדו בעבירות של סחר באמצעי לחימה וסמים. מפעילו של 041 בימל"מ כונה 043, ושומר שהפעילה משטרת ישראל בשיתוף פעולה כסוכן סמוי כונה "לוליק".

3. מכתב האישום המתוקן עולה, כי במסגרת הפעלתו של 041, נפגשו 041 וג'רבי בתאריך 26.11.13 ונסעו יחד לביתו של 041 באשדוד, שם נפגשו עם 034. במהלך הפגישה סיפר 034 לג'רבי כי הינו מלווה בריבית והציע לו לעבוד אצלו, אז סוכם כי 034 ישלם ל-041 ולג'רבי סך של 500 ₪ לכל אחד מהם, והפנה את השניים לאדם אחר (סוכן סמוי שכונה 010) והנחה אותם לקבל ממנו כסף ודבר מה נוסף. באותו היום בוצעה עסקה פיקטיבית זו, במסגרתה מסר 010 לידי 041 מזומנים בסך 15,000 ₪ ותיק שחור ובו רובה מסוג M-16, לכאורה עבור 034 וכל זאת בנוכחותו של ג'רבי. עוד במסגרת ביצוע העסקה, ולאחר ששמע את 010 אומר כי לא ניתן להשיג רימוני הלם, אותם כינה 010 "תפוחים", **אמר ג'רבי לסוכנים כי הוא יוכל להשיג עבורם רימוני הלם**. בהמשך נפגשו ג'רבי ו-041 עם 043, אז אמר ג'רבי ל-034 כי הוא יוכל להשיג עבורו נשק מסוג "עוזון" ורימונים. במעמד זה **ניסה ג'רבי ליצור קשר טלפוני עם הנאשם**, אז הנאשם לא ענה לו.

4. עוד נטען כי **לשם ביצוע העסקה קשר ג'רבי קשר עם הנאשם בכדי שזה יסייע לו לביצוע עסקת רימוני ההלם**. במסגרת הקשר התקשר ג'רבי אל הנאשם בשעה 23:08 והנאשם הודיע לו כי השיג

בעבורו רימוני הלם למכירה. בהתאם לכך, בשעה 23:20 התקשר ג'רבי ל-041 והודיע לו כי יש ארבעה רימונים בשווי של 650 ₪ כל אחד. **בהמשך סוכם כי 041 ירכוש מג'רבי בסיוע הנאשם ארבעה רימונים תמורת 2,800 ₪ ועל ה"עוזון" ידברו מאוחר יותר.**

5. עוד עולה, כי בתאריך 27.11.13 בשעה 21:19 **לאחר תיאומים בין ג'רבי ל-041 ובין ג'רבי לנאשם,** נפגש ג'רבי עם 041 ויחד נסעו להיפגש עם 034 שהיה ביחד עם לוליק, בתחנת דלק. במפגש זה הודיע ג'רבי כי יש רק שלושה רימונים. בהתאם להוראתו של 034 נסעו 041, לוליק וג'רבי לכיוון צפון, כשבמהלך הנסיעה הודיע ג'רבי כי למעשה קיימים רק שני רימונים.

6. **במסגרת הקשר, ולשם ביצוע העסקה שוחח ג'רבי בטלפון מספר פעמים עם הנאשם במהלך הנסיעה. הנאשם הכווין את ג'רבי להגיע למקום בו הונחה שקית שחורה שהכילה שני רימוני יד הלם/סינוור M7290 מתוצרת ארה"ב, הנמצאים בשימוש כוחות הביטחון ואשר בכוחם לגרום לפגיעה גופנית בעת השימוש בהם. בהתאם להכוונת הנאשם הגיעו השלושה ליישוב אור עקיבא, סמוך למגרש הכדורגל, אז ג'רבי יצא מהרכב ושוחח עם הנאשם בטלפון. לאחר מכן חזר ג'רבי אל הרכב וביקש מ-041 למסור לידיו את הכסף וזה מסר לו 1,400 ₪. ג'רבי נטל את הכסף ובהתאם להנחיה טלפונית שקיבל מהנאשם, לקח את השקית, חזר לרכב, הכניסה לתא המטען ויחד נסעו מהמקום.** בהמשך הורה 034 ללוליק להיפגש עם אחר, שהיה מפעיל סוכנים, שכינאו 087 ולמסור לו את שקית הרימונים. בהמשך הועברו לחבלן משטרה.

7. עוד נטען כי בהמשך נפגשו השלושה עם 034 וזה האחרון נתן לג'רבי 200 ₪ במסגרת העסקה. בין היתר אמר ג'רבי כי בעוד כמה ימים יהיו עוד רימונים וגם נשק מסוג "עוזי".

תסקיר שירות המבחן

8. התסקיר מפרט את מהלך חייו של הנאשם. נכתב בו כי הנאשם כבן 22, נשוי, ללא ילדים, סיים 9 שנות לימוד על רקע חוסר עניין בלימודיו לצד הרצון לעבוד ולהתפרנס, שירת בצבא שירות מלא כנהג, וכיום עובד כנהג משאית בטון במפעל. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, שחוותה קושי של התאקלמות בארץ, לצד קשיים כלכליים ומשבר טרגי של אובדן במשפחה, רצח אחיו בעת היות הנאשם כבן 14. אירוע זה, על רקע הקשיים האחרים, גרם לנאשם למצוקה רגשית ולהפסקת לימודיו. במסגרת המשפחתית אף לא הוצבו גבולות להתנהגות הנאשם, לא נמצאה דמות סמכותית מכוונת ומייעצת, בפרט לאחר האירוע המשברי.

9. הנאשם החל לעבוד מגיל 13 במקומות עבודה שונים בעיקר בתחומי גינון, שיפוצים והובלות. כיום הוא חש סיפוק מעבודתו הנוכחית והמלצת מעסיקו הייתה חיובית מאוד. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא הודה במיוחס לו ונימק כי הרקע לביצוע המעשים נבע ממניעים כספיים ומדפוסי ריצוי הנובעים מקושי לסרב לאחר ומקשיים בהצבת גבולות. הוא הביע חרטה עמוקה על מעשיו, נטל אחריות וביטא תחושות אשמה ובושה סביב ההליכים הננקטים נגדו.

10. בעקבות מעצרו בתיק הנדון היה עצור מאחורי סורג ובריש במשך כחודש וחצי, לאחריו שוחרר לחלופת מעצר. בהמשך הוקלו התנאים והותר לו לצאת לעבודה, מאז נתון במעצר בית לילי בפיקוח אשתו. בתקופה זו השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית, בה נטל חלק במשך כשנה באופן עקבי ופעיל, שיתף

פעולה, גילה יכולת התבוננות פנימית וזיהה את הקשיים שבהתנהגותו שהניעו אותו בעת ביצוע העבירה.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד באופן יציב במישורי חייו השונים. עוד התרשם כי ביצוע העבירה אינו משקף דפוסי חשיבה או התנהגות עברייניים, אלא יותר קיומם של דפוסי "ריצוי", התנהלות אימפולסיבית והיעדר שיקול דעת להשלכות מעשיו. לדעת השירות, יכולת ההתבוננות הפנימית של הנאשם, שיתוף הפעולה מצדו בהליכי הטיפול והניסיון להתחקות אחר המניעים שבהתנהגותו, מפחיתים את רמת הסיכון להישנות בעתיד. הנאשם הביע נכונות להמשיך ולהשתלב בהליך טיפולי ממושך וביטא שאיפה לנורמטיביות. נוכח האמור, ומתוך התרשמות מקיומם של פרמטרים המעידים על סיכוי ממשי לשיקום, המליץ השירות על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים. כן המליץ על הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

12. אין לנאשם עבר פלילי, ולא הוגשו ראיות לעונש מטעם המדינה.

13. מטעם הנאשם הוגשו תעודות נישואין של הנאשם; מכתבים מהצבא וממעביד על אופיו הטוב, הרציני והאחראי של הנאשם; תעודות רפואיות אודות מצבו הרפואי המורכב של אבי הנאשם וכן העיד חברו אביעד. חבר זה, החולה בניוון שרירים מתקדם, סיפר כי הוא חבר ילדות של הנאשם. הנאשם היה עד לתהליך ההתדרדרות. במשך כל התקופה, סייע הנאשם לחברו החולה בהיבטים שונים, החל מיציאה לטיולים וכלה בעזרה במקלחת ובשירותים.

14. **התובע** עמד על נסיבותיו של האירוע לפרטי פרטים. כן הדגיש את הפגיעה בערכים המוגנים, ביניהם שלמות הגוף, ביטחון הציבור, ביטחון המדינה ושמירת הסדר הציבורי. באשר לחומרת האירוע הטעים התובע כי מעשיו של הנאשם מהווים סכנה של ממש ועלולים להוביל לאבדן חיי אדם ולפגיעה בחפים מפשע. מעבר לכך הדגיש את התכנון שקדם לאירוע, את שיתוף הפעולה בין הגורמים בביצוע הקשר, את טיב הנשק וכמותו ואת דרגת הסיוע של הנאשם בביצוע העסקה המבטאת סיוע חיוני וקריטי.

15. בהתאם לאמור ובהסתמך על פסיקה שהגיש, עותר התובע לקבוע **מתחם ענישה שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 3 שנות מאסר בפועל**. באשר לענישה בגדר המתחם התובע לא התעלם מהתסקיר החיובי שנכתב בעניינו של הנאשם, המציג אופציית שיקום. חרף זאת, טען כי אין לחרוג לקולא ממתחם הענישה. התובע סבור כי הטלת ענישה בדרך של עבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן, חורגת מהמתחם. הדבר עלול לשדר מסר סלחני לציבור, שיחטיא את המטרה. בשל כל אלה, **עותר התובע להטלת ענישה בחלקו התחתון של מתחם הענישה שהציע, מאסר על תנאי וקנס**.

16. **הסניגור** בטיעוניו, הבהיר את חלקו של הנאשם כמסייע בלבד בביצוע העסקה. לדבריו, הנאשם הכיר בהכרות קודמת אך ורק את ג'רבי, החייל מהבסיס, אך לא את יתר הגורמים. כן הדגיש, כי הנאשם אינו העבריין הקלאסי, כי אין לו כל רקע בביצוע עבירות פליליות, וכי מעולם אף לא נחקר במשטרה. הסניגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, המשבר המשפחתי הקשה שחווה בצעירותו, ואופיו החיובי והרחום של הנאשם כפי שבא לידי ביטוי בדברי חברו שהעיד. כן הדגיש את הודאתו באשמה בהזדמנות הראשונה בבית המשפט, את החרטה הכנה שהביע, וכמובן את תסקיר שירות המבחן המבטא התרשמות חיובית מאוד בעניינו.

17. הסניגור ביקש להתחשב בתקופה בה היה נתון הנאשם במעצר ולאחר מכן משוחרר בתנאים שלא הופרו. **הסניגור עתר שלא לנכות את ימי המעצר מעונשו של הנאשם ולהשית עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. זאת, לצד צו הפיקוח ולצד הטלת קנס כספי.**

18. **הנאשם** בדבריו לבית המשפט תיאר את תחושת הבושה שהוא חווה כתוצאה ממעשיו. הוא הביע חרטה עמוקה, נטל אחריות למעשיו ושפט את מעשיו בחומרה רבה. כן הבטיח כי לא ישוב לדרך זו לעולם. הנאשם סיפר בבכי כי התחתן לא מזמן וכי הוא מעוניין להקים משפחה עם ילדים ולחנכם בדרך הטובה ביותר.

דין והכרעה - מתחם

19. לעניין האינטרסים המוגנים, צודק התובע כי קיימת פגיעה באינטרסים של שמירה על בטחון המדינה ובטחון הציבור. הוצאת נשק מידי הגורמים המוסמכים, אל כל גורם אחר, מהווה פגיעה בערך של חיי אדם על ידי יצירת סיכון מוחשי לכל אדם, וכך נוצרת גם פגיעה בזכות של כל פרט מהציבור לשלמות גופו, לביטחון אישי ותחושת ביטחון באשר הוא. אינטרס נוסף שנפגע הינו הפרת האמון בגורמי הצבא. אמון שניתן לחיילים המופקדים על כלי הנשק השונים, אם באופן ישיר ואם באופן עקיף.

20. באירועים מסוג זה, בהם אדם משמש חוליה להעברת נשק מתוך הצבא אל גורמים חיצוניים עלומים טמונה סכנה עצומה לשלום הציבור וביטחונו. אכן, "כפי שנפסק לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 **כווים נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.13). אולם, מעבר לכך, אין לשכוח שכלי הנשק סוגל להרוג. זו מטרתו ולשם כך נוצר. הצבא מחזיק בנשק רב, בלית ברירה, על מנת להגן על בטחון המדינה. המעביר נשק מידי הצבא לגורם אחר, נותן כלי ביד עבריינים, בין פליליים ובין ביטחוניים. כלי, המאפשר להם להשתמש בכוח להשגת מטרותיהם המרושעות, ולזרוע מוות ובהלה ברחובותינו. הציבור הרחב, המודע לקיומם של כלי נשק בידי עבריינים פליליים ומרצחים ביטחוניים, חושש כי כלים אלו יופנו נגדו, ועומד בפועל בסיכון מוחשי כזה. נוכח כל האמור, העמדה העקבית של בתי המשפט היא שיש להחמיר בעבירות הנשק.

21. יחד עם זאת, בשים לב לחלקו היחסי של הנאשם בכתב האישום, אין להפריז בהערכת מעשי הנאשם לחומרה. כתב האישום ברובו עוסק באחרים, וחלקו של הנאשם, מעבר לקשירת הקשר, מתבטא למעשה בתיווך בין ג'רבי למוכר המקורי, ובהכוונת ג'רבי אל מקום המחבוא, באמצעות הטלפון. זהו תפקיד חשוב, אולי חיוני, אך לא מרכזי ביחס לביצוע העבירה. הנאשם עצמו לא הורשע בגניבת הרימונים ולא במכירתם, אלא בקשר ובסיוע בלבד. אכן, יחסית לסיוע המעשה עומד על רף גבוה. בכל זאת, משהסכימה המדינה להכתיר המעשה כ"סיוע" אין המעשה יוצא מכלל זה, והענישה נגזרת בהתאם.

22. עוד יש לשים לב לסוג הנשק בו עסקינו. המדובר ברימוני "הלם". אכן, מדובר בכלי נשק של ממש, שיש עמו סיכון לפציעה, למי שעומד בסמוך ממש להפעלתו. כפי שצוין בפסיקה, אין לזלזל בסכנה הנוצרת מרימונים אלה, ולא בחומרת מעשה הסחר או הסיוע לסחר בהם (ראו ע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** (מיום 23.3.14)). עם זאת, בניגוד לרימוני רסס, פצצות בכלל, אקדחים או רובים, אין מדובר בכלי שייעודו העיקרי הוא לקטול חיי אדם. כפי שיש מקום להבחין בענישה לעניין סמים, בין הסחר בסמים מסוכנים לבין הסחר בסמים קשים ומסוכנים מאוד, כך יש להבחין גם בין סוגי הנשק המסוכנים לסוגי הנשק המסוכנים עד מאוד.

אין אקדח דומה לרובה סער או רובה צלפים, ובוודאי שאין רימון הלם דומה לרימון רסס, למטען חבלה, לרובה סער או אפילו לאקדח.

23. לאחר עיון בפסקי הדין שהציגו הצדדים; נוכח מגמת ההחמרה בענישה בגין עבירות הסחר בנשק, על כל נגזרותיה, חלקיה ושלביה (וראו בימים האחרונים, ההחמרה בעונשו של קטין אשר עלה על דרך השיקום, בע"פ 953/15 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 24.3.15)); אך בשים לב לחלק הקטן יחסית של הנאשם במעשים; להיותו "מסייע" בלבד; לסוג הרימונים ולמספרם; דומני כי נכון הוא לאמץ מתחם, הקרוב למתחם שמציעה המדינה, אך מעט פחות מכך. **לפיכך, יש להעריך את מתחם העונש ההולם על 9 עד 32 חודשי מאסר בפועל.**

ענישה בתוך המתחם או מחוץ לו

24. אין חולק כי נסיבותיו האישיות של הנאשם חיוביות. אין לנאשם עבר פלילי, לא לפני המעשה ולא אחריו. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי בהחלט. מהתסקיר עולה, כאמור, כי הנאשם למעשה מעולם לא הפנים מערכת ערכים עבריינית, וכי המעשה נשוא כתב האישום היה בבחינת מעידה חד פעמית, על רקע פיתוי כספי, ורצון לרצות את חברו.

25. עוד נמסר בתסקיר, כי הנאשם, לאחר שחרורו לחלופת מעצר, היה נתון בתנאי חלופת מעצר תקופה ארוכה. מתוך זה חודשים רבים במעצר בית מלא. זמן זה לא התבזבז. הנאשם שיתף פעולה בתוכנית שיקומית, השתתף בקבוצה, היה פעיל בקבוצה זו והפיק ממנה הרבה. בין השאר, הנאשם לא רק עמד בזמנים והשתתף כנדרש, ההתרשמות הייתה כי במסגרת הטיפול, חשף הנאשם וטיפל בכשל האישיות העיקרי. הכשל, שהביאו לבצע את העבירה, עבירה חריגה בחייו.

26. הנאשם ביצע העבירות בגיל 21, מעט לאחר שחרורו מהצבא, בעודו "בגיר צעיר". מאז ביצוע העבירה חלפו כמעט שנתיים. הנאשם הודה בבית המשפט, ויש ערך משמעותי לחסכון בזמן השיפוטי היקר, כמו גם לחסכון בזמנה של התביעה וזמנם של העדים. מבחינת נסיבות הרקע, כאמור, הגיע הנאשם מרקע משפחתי לא פשוט, ואף עבר טראומה בנעוריו. למרות זאת, ולמרות קשייו בלימודים, עבד לפרנסתו בגיל ההתבגרות ושירת שירות צבאי מלא ומשמעותי. ערך מיוחד יש בעדות עד ההגנה אביעד, ממנו למדנו כי הנאשם לא נטש את חברו שחלה והפך נכה, ולא "המשיך הלאה" כפי שצעירים רבים היו עושים. הנאשם נשאר לצד חברו, המשיך בקשר עמו וסייע על ידו בנכותו. נתונים אלה מורים על יסוד חיובי איתן באישיות הנאשם, ומלמדים על סיכוי גבוה להצלחת השיקום.

27. כאמור, לאחר שחרורו מהמעצר ולאחר תקופת מעצר בית מלא, החל הנאשם לעבוד. מכתב מהמעביד מלמד על הצלחה רבה ולקידת אחריות של הנאשם בעבודה. הנאשם גם התחנך כאמור, ובכך גם כן הראה על רצון לבנות את חייו באופן חיובי. אשתו, שהייתה גם ערבה על הנאשם במשך חלק מהתקופה, שותפה לתהליך השיקום.

28. שירות המבחן, מעריך כי הסיכון שהנאשם יחזור על מעשיו נמוך. שירות המבחן הציע להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, כענישה מוחשית, ובמקביל להטיל צו מבחן לתקופה ממושכת, על מנת לחזק את הנאשם בדרכו השיקומית. שירות המבחן לא מציין זאת במפורש, אולם, דומה שנוכח תכונות האופי של הנאשם, והכשל בקיומה של "מגמת ריצוי" באישיותו, קיימת חשיבות מיוחדת להימנעות משליחתו למאסר

בפועל. הרצון לרצות, פותח פתח רחב להשפעה שלילית, מעבר לאסיר אחר. דבר, שעלול להביא לנסיגה ממשית בשיקומו.

29. כאמור, נוכח הנתונים החיוביים והתהליך השיקומי, ממליץ התובע להטיל על הנאשם ענישה בקרבת הרף התחתון של המתחם, או אפילו להגיע עד הרף התחתון עצמו. אולם, סבור התובע כי לא יהיה זה נכון להקל על הנאשם מעבר לכך, למרות שיקולי השיקום. זאת, בשים לב לאינטרס המשמעותי בענישה בעבירות נשק, כעולה מהפסיקה. לעומתו, מבקש הסנגור לקבל את המלצת שירות המבחן. הסנגור אף הצביע על כך שענישה שתבטא ב-6 חודשי עבודות, מבלי לנכות את ימי המעצר (כ- 50 יום), תביא לענישה בפועל המתקרבת מאוד לרף המתחם הראוי. לשיטתו עוד, בשים לב לתקופות בהן היה הנאשם בתנאים מגבילים, הענישה בפועל תהווה ענישה ראויה.

30. אכן, בהתעלם מהשיקול השיקומי, טיב העבירה ונתוניו של הנאשם מחייבים מאסר בפועל, למרות עברו הנקי ונסיבות הרקע. זאת, על יסוד העמדה החד משמעית של הפסיקה בעבירות מסוג זה. יש לשער שאלמלא השיקול השיקומי, היה עונשו של הנאשם מגיע עד בערך רבע הדרך, בין הצד התחתון לצד העליון של המתחם. התובע הסכים כי השיקול השיקומי במקרה זה יכול להביא את הנאשם אפילו עד הגבול התחתון של המתחם. השאלה היא אם ראוי במקרה זה לנקוט בסמכות לפי סעיף 40 לחוק העונשין, לחרוג מהמתחם ולהשית עונש שאין בו הלימה מלאה למעשה.

31. לאחר עיון, בשים לב לכך שאין מדובר בעבירה בעלת "חומרה יתרה", ובשים לב לכל השיקולים שפורטו לעיל, לרבות סיכויי השיקום הטובים, **אני סבור שזה מקרה מתאים לנקוט בדרך השיקומית, ולהורות על ריצוי העונש על דרך המאסר בעבודות שירות.** זאת, תוך שאני מבחין בין מקרה זה לבין עניינו של הקטין שנדון לפני ימים אחדים בבית המשפט העליון בע"פ 953/15 הנ"ל. אמנם, שם דובר בקטין ממש, שהיה בדרך שיקומית, ולמרות זאת הורה בית המשפט העליון על ענישה מוחשית ואף החמיר בה. אולם, שם דובר בכל זאת בשישה אישומים שעניינם מעורבות מלאה עד צוואר בסחר בנשק של ממש, רובי סער ואקדחים, כאשר הקטין שם נהג כסוחר לכל דבר ועניין. זאת, בניגוד לנאשם דן, שהוא כאמור מסייע בלבד, למעשה אחד בלבד, ובהקשר לשני רימוני הלם בלבד, אף אם במספר שיחות טלפון.

32. צודק הסנגור במקצת, בטענתו כי בשים לב לכך שהנאשם היה עצור כ- 50 יום, הרי שבצירוף עבודות שירות, עונש המאסר יעמוד על כמעט 8 חודשים. כן צודק במקצת בטענתו כי בשים לב לתקופות ההגבלה הארוכות בשילוב עם המעצר והמאסר, אין הענישה המוצעת על ידי שירות המבחן מתרחקת באופן קיצוני ממתחם העונש ההולם. אולם, אין הוא צודק לגמרי, שכן המתחם דלעיל נקבע ביחס למאסר ממש, מאחורי סורג וברית, ואילו הענישה בעבודות שירות קלה בהרבה. כך, שבנקיטה בדרך השיקום, יש בכל זאת הקלה של ממש, ובכך יש משום ויתור חלקי על עקרון ההלימה בענישה. עם זאת, מהשיקולים שפורטו, ובהנחה שהשיקום ימשך, הוויתור מוצדק.

33. **אזכיר לנאשם** כי אם לא יעמוד בצו המבחן, רשאי בית המשפט להפקיע את הצו ולהורות על השתת ענישה הולמת. כן אזכיר לנאשם, כי אם לא יבצע את עבודות השירות כראוי, רשאי הממונה על עבודות השירות להורות על ריצוי העונש מאחורי סורג וברית.

34. מעבר לאמור, מכיוון שמדובר בעבירה שבוצעה למען רווח כספי, **מן הראוי להשית קנס משמעותי**, אם כי לא מוגזם, בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם.

35. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. **6 חודשי מאסר. תקופת המעצר לא תנוכה. המאסר יבוצע בעבודות שירות** בהתאם לתוכנית שהכין הממונה. מכיוון שהמועד שקבע הממונה חלף, הנאשם יתייצב לבצע את עונשו ביום 19.4.15 שעה 08:00, אצל הממונה על עבודות השירות, במפקדת מחוז הצפון של שב"ס, ברח' הציונות 14, טבריה. זאת, אלא אם הממונה יורה על מועד אחר.
- ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור כל עבירה, או עבירה נגזרת, שעניינה גניבה, החזקת נשק או סכין, או כל עבירה מסוג פשע שעניינה מכירת דבר האסור להחזקה על פי דין.
- ג. הנאשם ישלם **קנס בסך 5000 ₪**, או ירצה 30 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.15.
- ד. אני מצווה על הנאשם לעמוד תחת **פיקוח של שירות המבחן למשך תקופה של 18 חודש**. זאת, לשם המשך טיפול ופיקוח על הדרך השיקומית.

עותק פסק הדין יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, בנוכחות הנאשם, ב"כ עו"ד שי לוי והתובע עו"ד דמרי.